

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

19. Quàm accerrimè animadvertisit Deus in eos, qui contumeliam aliquam
irrogant Ecclesiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

*Quam acerrimè animadverteret
Deus in eos, qui contumeliam
aliquam irrogant Ec-
clesie.*

PUNCTUM XIX.

Jerem. 1. Temporum profanatores graviter puniuntur.

Dan. 5.

2. Mach. 3.

Apoc. 2.

Inan. 2.

Psal. 68.

Isa. 1.

*Festorum profanationes graviter ulcisci-
tur Deus.*

A nimis festivitas in diebus festis non fetam, saltare, ridere, non feram, non feram. Et quid ages, Domine?

In Amos: *Convertis festivitates vestras in luctum.* D. Greg. Tunc festivitates in luctum convertuntur, cum pro peccatis, quæ in ipsis committuntur, homines æternaliter puniuntur.

Quod si per festivitates illas intelligimus saltationes, & choreas, ò quam ha-

B spè convertuntur in luctum! Descenditibus de monte Moysè, & Iesu, auditóque tumultu populi vociferantur, dicit Iosuè ad Moysem: *Vulsus pugna audiatur in castra.* Qui respondit: Non est clamor adhortantium ad pugnam, neque vociferatio compellentium ad fugam, sed vocem cantantium ego audio. Quid est, quod tam diversimodè audierunt? Sed ò quam idem audiunt. Ululatus pugnæ, & voces cantantium, ac choreas ducentum, idem. O quam frequenter ex choreis homicidias flagellum, & castigatio est Dei, &c.

Gravius multò peccat, qui cognoscens peccat. Nobilis quispiam inter eundum à rusticis luditur, quarrit, num cognoverit, si negat, pertransit: si asserit, vapulat.

Quarto Reg. venerunt quidam à Rege 4. Reg. 1. Achab missi ad Eliam, quibus, quoniam satis ostenderunt eo titulo, *Homo Dei*, Eliæ cognitionem habent, non in vindictam sui, sed in ultionem ipsius Dei dixit: *Si homo Dei sum, descendat ignis de celo, & devoret te, & quinquaginta tuos*, quasi dixisset: Scitis me esse hominem Dei, nec Deum in me reveremini: Si quis forte peccat, nec sentit, aut cogitat ibi esse Deum, licet habitu fidei sciat ubique esse, minus graviter peccat, sed advertens ubi sit, quis ibi sit, & peccans, gravius multò peccat. Et hi impunes non erunt. *Ediscavit sicut Psal. 77. unicornium sanctificium suum in terra.* Quid hoc sibi vult? Unicornium mundissimum est animal, non munditiam patitur: unde cornu, quo naturâ est forte, cætera animalia depellit, ne coinquitent. Tant' est munditiae amator hoc animal, ut cornu utatur: quid erit Deus? Non ac suę potentiæ cornu utetur, &c. ut animalia ab Ecclesia expellat: &c.

*Ediscavit sicut unicornium sanctificium Alij.
suum*

Iacob 1.
scum in terra. Alii. Sicut exulta, ut calam.
E cælo omne bonum, hinc oculos ad cæ-
lum levamus, quia orne datum optimum,
Et ornata perfectum desursum est. E cæ-
lo calorem, lumen, pluviam, influxus ha-
bemus. In cælo sunt Angeli, Beati, Deus.
O quam sensibiliter aliqui sunt in Ec-
clesia, ac si propemodum essent in cælo!
Hic corda, ac mentes elevantes illuminari
se sentiunt: hic calorem concipiunt,
influxus, gratias: hic habent Deum, An-
gelos, Sanctos, Reliquias, imagines, uni-
co verbo, cælum in terrâ.

Psal. 1. 6,

Hinc David: Vnam perij à Domino, hanc
requiram. Et quam? Ut inhabitem in domo
Domini omnibus diebus vita mea. Et quid
ibi. ô David: Vi videam voluntatem Domini.
Ut ibi videam, ac sentiam gustus Dei.
D. Hieron. Vi videam pulchritudinem Do-
mini. Alij. Iacunditatem, vel dulcedinem
Dei. Alij. Amaretatem Dei. D. August. De-
lectationem Dei. O quam aliqui in Ecclesiâ
vident pulchritudinem! ô quam sen-
tient dulcedinem Dei! ô quam videtur
illis Ecclesia Paradisus amoenus deliciarum:

Mulieres populi mei ejeris in domo deli-
ciarum suarum, id est, de templo. Quere-
batur præcipue Deus de Babylonis,
quod mulieres privalent deliciis tempi:
nonnullæ etenim animæ nullas alias,
quam esse in templo, nonunt delicias: Ec-
clesia earum Paradisus est, &c.

Etsi nonnullis accidit, templum esse
loco deliciarum, tempore tribulationū:
sed dum res prosperè succedunt, alibi deli-
cias querunt. Salmo huic, in quo dici-
tute unam petij à Domino, &c. titulus est:
Psalms David, priusquam liniretur, ante-
quam in Regem undus esset. O quot ante
prosperitates non habent alias delicias,
quam esse in Ecclesia? &c. sed, &c.

Constituite diem solennem in condensu. D.
August. legit, in frequentationibus: id est,
frequenter, usque ad cornu, id est, gratia
communicationis Corporis, & Sanguinis
Domini.

Vacate, & videete, quoniam ego sum Deus.
Ad hoc inhibetur opera servilia, ad hoc
vacandum, ut videatur, & consideretur
Deus, beneficia Dei, &c.

Memento, ut diem Sabbati sanctifices.
Quædam Gloss. id est, ut facias sancta in

A Sabbatho, opera bona, opera misericor-
dia, &c. Hæc est observatio Sabbati
Christiani, ait Origenes, &c.

Olim Hebrei maximum nefas duce-
bant in die festo ferre mortis legem. Non
in die festo, ne foris tumultus fieret in populo.
Sic olim, ne festum violarent, nec arma,
quibus se tucrent, sumere voluerunt,
nec ignem accendere, nec ligna collige-
re, unde lapidatus fuit, qui ligna colligit
in die Sabbathi. Hodie maximus libidinô
ignis quoniam tempore magis accendi-
tur, quam in die festo? Homicidia sunt
in diebus festis furta in die festo, &c.

Heu! si cum invenissent hominem colli-
genter ligna, Hebrei minutula ligna, sive sti-
pulas, jussi Domini cum lapidibus obrui-
erunt: Qui multò graviora collectione illi in act.
Chrysostomus illa operatur (inquit Chrysostomus) & onus pec-
catorum colligit quid non sustinebit?

Gregorius Nyssenus pariter hoc ex-
pendens: Si quis (inquit) deprehensus es.
hom. in Eccl. set sarcinum colligens Sabbatho, pro-
pterea oportebat hominem obrui lapidi-
bus, cum nulla injuria appareat in deli-
cto: Quam enim fecerat injuriā aliquas
festucas casu disiectas per solitudinem ad
igois alimentum apportans? Non enim
accusatur, quod alienum auferat, ut jure
videatur puniri injuria, sed quod est
communiter omnibus propositum, est ei
causa, utin eum jacantur lapides. Sed
quis hoc fecit in Sabbatho, propterea da-
mnatur tanquam maleficus.

Quoniam Deo reverentiam exhibu-
erit in templo David, ostendit id, quod
Salomon filio templi fabricam manda-
turus ait. Viriliter age, confortare, ne timeas,
ne paueas. Quia de re, quia scilicet David: Cur
tot verbis addis animum? cur ne paueat?
ut confortetur? ut viriliter agat? Morali-
ter diceret quis: Animo fortis opus, vel
solùm altare, nedum Ecclesiam, ad Dei
gloriam constructuro: Etsi enim nullus
sit Satan, nec occursus malus, ad primum
ramen lapidem, ut impediatur, Infernus
totus exfolvitur, &c. Viriliter age, q. d.
Cœpisti? Fortitudine opus, ut perficias.
Sed ad rem magis, Viriliter age, &c. No-
verat David cogitationem hanc: Tem-
plum Deo constructurus sum Deo, non
hominis

D. Hier.
Alij.
D. August.

Mich. 4.

Psal. 2. 6.
Tit. Psal.

Psal. 1. 17.

Psal. 4. 5.

Exod. 2.

homini habitationem parare debeo; tamen esse, ut ab opere coram quaque terrere possit; addidit proinde animum vel sapientissimo, vel dicitissimo: Viriliter age, confortare, netimes, ne paves.

O quantam estimationem construendum illud templum habebat! Ecce ego, inquit ad filium Salomonem, in paupertate mea preparavi impensis Domus Domini, auri talenta centum milia, & argenti mille milia, ari autem, & ferrum non est porosus, vincit enim numerus magnitudinem, &c. Sic lapides, & ligna paravi, &c. O nra hæc in paupertate mea. Quid! Centum milia auri, & mille milia argenti talenta in paupertate! Millions magni, si talenta hæc erant Mosaica, in paupertate? Sic sentiebat, quasi diceret: O si haberem! O si thesauros immenses haberem! libenter simus omnes in hoc opus expenderem. Siquid videmus eodem spiritu Salomonem ingentes impendisse thesauros, omniaque auro pretiosissimo contexisse, ut templum aureum dici posset, &c. Declarant hæc reverentiam, quæ Deo debetur in templo, &c.

Digressio de Hypocrisi: De ficta Hypocritarum oratione. PUNCTUM XX.

Psal. 50.

A Deo subtilis est inanis gloria ventus, ut facilius inviet, ut os appetiat orantis. Ut cavebat Propheta, ne sibi hic ventus os aperiret! Domine, labia mea operies: & os meum annoverabis laudem tuam, quasi diceret: Non sit hypocrisis, ac inanis gloria ventus, qui os meum appetiat: sed tu Domine, tu que laudis, & gloria desideriam. O quam multi appetiunt ova in Ecclesia, sed non omnibus aperit Deus! Quidnam ergo: Illud, videri velle, lans illa devotioni, & sanctitatis, mores distributionis, lucrum. Timor efficit, prille celebret, non ei Deus avertiscos. Illi, qui principaliter in Chorum vadit ad distributionem, non Deus aperit os. Alius coronam recitat, ut videatur,

A &c. Hinc Ecclesia in ipso Matutini vestibulo hoc utitur versu, ad rectificandam orantium attentionem, quod scilicet quisque oret, & psallat, non ob inanem gloriam, non ob lucrum; sed ob ei laudem, & gloriam, quam primò, & principaliter intendat.

Videbis virum, seu mulierem ante Christum Crucis affixum adeo pendente, ut in ecclasi, seu mentis excessu penitus rapta videatur: paulò post se se ci offert occasio delectationis, ac gustus sensus, totam se sensu tradit. Observasti pittores? Depingunt Crucifixum suis coloribus, aur potius suis livoribus spirantem, ante quem propriâ arte ille & tot actus configunt, ut ab his, qui nesciunt eos esse pictores, sancti existimantur, & censeantur: sed venit quis, iam, pretium offert, picturam vendunt. Sic, sic hypocrita. Dabit cor suum in similitudinem picturæ. Hypocrita tot devotionis configuit Proverb. 20. ætus, ut videatur velle devotare Sanctos, Pagnin. & ne dicam Hebraicè, Devorare Sanctos: Lyran. ibid. sed pretium occasiuncula offerte, sentitis, quod allectus gloriola scelus ipsum in- etorū similes. tuebatur, se i. sum adorabat.

Ab I suo non dat lumen picturis; scelus in speciem orantis ante lumen oculorum hominum statuit: non est hoc lumen Sua opera facit, ut videatur ab hominibus: recepit mercedem suam, vilem gloriam, quam caprat. Verum lumen illud est de quo Propheta: Accedite ad eum, & Psal. 31. illuminamini. & facies vestra non confundentur. Haec sunt picturae pretij, in oculis Dei pulchra: Et Pater tuus, qui videt te in Matth. 6. abscondito, rediet tibi.

Vultus hypocritarum splendorem quidem, ac pulchritudinem veri orantis praferunt, sed est pulchritudo plantæ illius, cui heliotropio nomen quæ scelus voluit ad S. Ie: si, etenim isti se solum vertunt ad Solem oculorum hominum, ad ejus Solis occasum, mox ab oratione languescunt, ac deficiunt. Vidissi scelum Iob. 5. firma radice, & maledixi pulchritudini eius statim. Ut indignatur Deus! qd. Quæ pulchritudo appetens, quæ hypocritis haec, ostendere cogitationes egestes, & habere terrenas. Vere firma radice, quia ut pluri-